

og gennemtænkt i Kommissionen og yderligere gennemtænkt i Ministeriet, at man ikke kommer bort fra det. Hvis man havde taget det Standpunkt at holde paa Regeringsforslaget, kunde man med nogen Grund sige: Her er et Forslag, som gør Ret og Skel til begge Sider. Personlig har jeg den Opfattelse, at hverken Tyende eller Husbond ønsker Ministeriets Forslag, men det forekommer mig dog, at dette i alt væsentligt gør Ret og Skel til begge Sider.

Nu har der imidlertid indenfor Udvalget gjort sig to Strømninger gældende. Socialdemokraterne har stillet en Række Ændringsforslag, der gaar ud paa at føre Lovforslaget helt igennem i Retning af mere Beskyttelse for Tyendet. Fra den anden Side — og det gælder navnlig det Mindretal, hvori de fleste af mine Meningsfæller er — har man søgt at drage lidt i den anden Retning og lempe en Del af de Bestemmelser, der navnlig kommer til at gaa ud over Husbonden, og derved har man efter min Mening yderligere vanskeliggjort Lovforslagets Stilling ude i Landet. Jeg betragter ikke det Ændringsforslag, et Mindretal har stillet, om at stryge § 13 som en Forbedring. Jeg indser vel, hvilke Vanskeligheder der kan være ved i Loven at fastsætte Detailbestemmelser angaaende Boligforholdene. Men paa den anden Side synes jeg ogsaa, at naar man vil give en virkelig Beskyttelse for Tyendet gennem denne Lov, maa man finde sig i at fastsætte nogle konkrete Bestemmelser, som man kan tage og føle paa, og ikke lade det staa hen i det ubestemte. Det samme gælder med Hensyn til Ændringsforslagene til § 12; ogsaa i denne Paragraf er der en Del Bestemmelser, som maaske kan volde nogen Mistfornøjelse, men paa den anden Side mener jeg, at naar man nu gaar over til i Ændringsforslaget at give Regler i al Almindelighed, er det ikke en Beskyttelse, som Tyendet i og for sig kan være tjent med. Det er dette, der gør, at jeg, naar jeg ser paa disse Ændringsforslag som Helhed, ikke kan se, at de er Forbedringer af Lovforslaget, idet Socialdemokraterne fører det alt for vidt til den ene Side, og de andre indskrænker det lovlig meget til den anden Side.

Jeg tror med andre Ord, at Ministeriets og Tyendekommissionens Forslag nogenlunde har truffet det rette, og jeg tror, at man i alt væsentligt skulde være blevet staaende paa dette Grundlag. Det er min Grund, hvorfor jeg ikke har været med til at tiltræde noget af disse Ændringsforslag. Jeg vil stemme imod dem, i alt Fald mod en Del af dem, det gælder navnlig

Socialdemokraternes; men i øvrigt vil jeg afholde mig fra at stemme for de fleste af dem, og i sidste Instans, til tredie Behandling, vil jeg afholde mig fra at stemme for hele Lovforslaget; thi hvis det blev vedtaget med en Del af de Ændringer, der er foreslaaet, vil denne Lovs Modtagelse ude i Landet blive endnu meget vanskeligere, end den vilde blive, hvis man var blevet ved Regeringsforslaget. Hvis Mindretallets Ændringsforslag til §§ 12 og 13 vedtages, er det min Overbevisning, at Tyendet vil rejse sig mod det og sige: Naar man ikke har andet at byde os, vil vi absolut have os frabedt overhovedet at faa en Lov. Og hvis man kunde tænke sig — hvad man vel ikke kan —, at Socialdemokraternes Ændringsforslag blev vedtaget, vilde Husbonderne paa den anden Side rejse sig. Med andre Ord, jeg tror, at disse mange Ændringsforslag, her er stillet, gør, at flere og flere vil blive enige med mig i den Betragtning, at det bedste er vistnok alligevel til syvende og sidst ingen Tyendelov at faa. Den Betragtning har hidtil ikke kunnet vinde Indgang her i Tinget og navnlig heller ikke i Udvalget; jeg har derfor sammen med det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) indtaget det Standpunkt, at vi sagde som saa: Vi kan ikke hindre dette Lovforslag i at blive vedtaget her og gaa op i Landstinget. Men det er min Overbevisning, at der ikke bliver nogen Lov ud af det i denne Omgang. Jeg tror, det efterhaanden vil vise sig, at vi ingen Vegne kommer i saa Henseende uden at gaa ind paa et nyt Grundlag og sige som saa: Vi ophæver den gamle Tyendelov og nøjes med at lave, hvad man kunde kalde en Beskyttelseslov for det yngre Tyende, noget i Lighed med Lærlingeloven. Det er muligt, at dette Standpunkt ikke vil vinde tilstrækkelig Stemning for sig hverken i Aar eller til næste Aar, men jeg føler mig overbevist om, at vi hellere maa blive ved den gamle Tyendelov foreløbig, indtil det Standpunkt, som en Gang efter min Mening maa komme frem, bliver tilstrækkelig stærkt til at gøre sig gældende. Jeg ser ikke saa store Betænkeligheder ved at blive staaende ved den gamle Tyendelov, saa længe der ikke er større Enighed om, hvad vi skal sætte i Stedet, end der er nu.

Sabroe: Det er en Udtalelse fra det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) angaaende vort Ændringsforslag under Nr. 30 om, hvorledes § 24 skal affattes, der giver mig Anledning til at forlange Ordet. Det er ganske rigtigt, som det ærede Med-